

Przedpłata

na „Głos Narodu“ wynosi w Krakowie: miesięcznie kor. 2.—. Za odosłanie do mieszkania dopłaca się 40 hal. miesięcznie.

Adres Redakcji i Administracji: róg ul. św. Krzyża i Mikołajskiej 1. 7. Rękopisy Redakcja nie zwraca. Telefon Nr 190.

GŁOS NARODU

Dziennik polityczny, założony w r. 1893 przez Józefa Rogożę.

REDAKTOR NACZELNY: Dr. ANTONI BEAUPRÉ.

Przedpłata

na „Głos Narodu“ wynosi na prowincji: miesięcznie kor. 2.70. W państwie niemieckim kwartalnie: 10 koron. W innych państwach kwartalnie koron 12.—.

Numer pojedynczy w miejscu 10 h., na prowincji 12 h. Każda zmiana adresu 40 h. Numer niedzielny ilustrowany 14 hal.

Ogłoszenia (inseraty) przyjmuje upoważniony przedsiębiorca tego działu p. Włodzimierz Strycharski w biurze inseratowym „Głosu Narodu“, róg św. Krzyża i Mikołajskiej 1. 7. Od miejsca wiersza drobnym pismem (petit) za pierwszy raz 16 halerzy za każdy następny raz 12 hal. — Nadesłane po 60 halerzy od wiersza za każdy raz. — Śluby, nekrologi itd. 80 hal. Zamiejscowe ogłoszenia przyjmuje: we Lwowie S. Sokołowski, pasaż Hausmanna, w Wiedniu Haasenstein & Vogler, (także w Hamburgu, Frankfurtie nad Menem, Berlinie, Lipsku, Wrocławiu) M. Opelik, R. Mosse, N. Dukes, H. Schalek, w Paryżu C. Adam, rue de Varenne 38.

Nr. 26

Kraków, Czwartek dnia 26 Stycznia 1905 r.

Rok XIII.

Od Administracji.

Szan. P. T. Prenumeratorów upraszamy o rychłe odnowienie prenumeraty, celem uniknięcia przerwy dziennika.

Prenumerata na miesiąc luty wynosi w miejscu 2 kor., z odosłaniem 2 kor. 40 hal., na prowincji 2 kor. 70 hal.

Nowo przystępujący prenumerotorowie otrzymają początek sensacyjnej powieści: »Narieczona Lotaryngji« Juliusz Mary.

System w. ks. Włodzimierza.

Książę Trubecki przepowiedział trafnie. Rewolucję petersburską tłumi rząd w rzekach krwi, choć nie wiadomo jeszcze, czy stłumi ją rzeczywistość. Wypadki są tak groźne, a obraz ogólny tak straszliwy, iż pierwsze wrażenia odnosi dotknięte do żywego nasze uczucie, a nie myśl i rozważa.

Jakże straszną musi być rzeczywistość, skoro tak wymownymi są nawet urzędowe telegramy! Uderzającym jest bezwątpienie, iż telegramy te zaraz po wydarzeniach z niedzieli 22 b. m. nadesłane były przez urzędową agencję rosyjską w niezwykłej obfitości. I co do treści drut z Petersburga był niezwykle gadatliwym. Nie trzeba się jednak dać uwieść pozorom. Te liczne i na pozór wyczerpujące telegramy nie były nadawane w tym celu, by poinformować Europę o istotnym stanie rzeczy w Petersburgu, ale po to tylko, aby wpoić w nią przekonanie, iż rząd wie o wszystkim co się dzieje, ogarnia całą sytuację i panuje nad nią. Prawdy jednak nie przynosiły i nie przyniosą.

Dlatego jakkolwiek pragnęlibyśmy już dziś wytworzyć sobie ogólny pogląd na sytuację, dla braku dat faktycznych nie przychodzi nam to z łatwością.

To pewna, że rewolucja rosyjska, obok znamion zupełnie typowych, wykazuje wiele rysów właściwych tylko rasie słowiańskiej. Ów pochód robotniczy, z księżmi i cerkiewnymi ikonami na czele, uroczysty, bo przejęty do głębi chwilą, podobniejszy do procesji niż do rozruchu, jakże jest różnym i dalekim od owej rewolucyjnej zgryzi, zmieszanej z rozpasanymi kobietami, jaka ongi ruszała na Wersal! Nie może też ulegać wątpliwości, że ta sama ręka, która uzbrajała jednostki przeciw policmajstrom i gubernatorom na przestrzeni od Finlandji do Kaukazu, przydała do nawskróś socjalnych zrazu postulatów robotnika petersburskiego także rewolucyjne hasła i wiodła tłumy na Pałac Zimowy. Przygotowaną zdawna i przewidzianą była rewolucja dzisiejsza. Zapowiedział ją w twarz carowi książę Trubecki, a wystrzał armatni całemu światu.

Partja rewolucyjna, postanowiła użyć za narzędzie robotników rosyjskich, którzy nie przybierając wybitnych cech międzynarodowego proletariatu, nie przestali być ludem rosyjskim, karnym a tkliwym. Lud, który chce się docisnąć do swego władcy, by go ubłagać, który przed falangą kozacką pada na kolana, nie jest dobrym narzędziem rewolucji. — Trzeba go wychować. — Trzeba zerwać węzeł między nim, a carem, zaciśnięty przez pilnie strzeżoną tradycję. Kierownicy rewolucji petersburskiej potrafili krwią zmyć tradycję, aby po tej bolesnej operacji na duszy Rosjanina wykrzyknąć mógł poprowodyr: Nie ma już cara!

Car zląkł się. Gdyby był zszedł w tłumy, mógł być ocalić sytuację, choć prawdopodobnie tylko na razie. Rewolucjoniści musieli przewi-

dzieć i ten wypadek, a więc i na ten wypadek się przygotować. Zresztą ukazanie się cara w rzeszy robotniczej, jakkolwiek ze wszech miar wskazane, nie było prawdopodobne, tak ze względu na jego osobistą psychologię neurastenika, jak i zwłaszcza wobec strzału kartaczowego w święto Jordanu. «Teraz dopiero zastrzelił mnie naprawdę!» pomyślał car i — wyjechał do Carskiego Sioła. Nie wielu monarchów przejdzie do historii z takim piętnem kroku odwagi na sobie jak Mikołaj II.

Obecnie zatem ma rewolucyjna partja do rozporządzenia najwালniejszą materjał rewolucji: tłum, który potrafiła rozkrępować z pod przemocy cara. Brak jej tylko drugiego czynnika akcji: oręża.

Gdyby sto tysięcy robotników posiadało dziś broń w rękę, Petersburg nie byłby już stolicą carów. Widocznie wprowadzanie broni i amunicji do Rosji na wielką skalę natrafiało na trudności nie do pokonania. Być zresztą może, że bomby i dynamit zdziałają swoje.

Rewolucji przeciwstawia rząd rosyjski dyktaturę wojskową. Umyślnie pozwolono przygotowywać się robotnikom do akcji, aby już nie policja, ale nawet wojsko mogło wystąpić — oto system w. księcia Włodzimierza. System rzezi.

Policja okazałaby się przeciw i tak za słabą, wojsko i tak okazało się zbyt mocnym. Prawdopodobnie, jak dawniej, tak i w przyszłości tylko wojskowa rewolucja może liczyć na powodzenie w Rosji.

System w. ks. Włodzimierza może zatem odnieść zwycięstwo w chwili obecnej. Ale tylko w tej chwili. To, co się teraz dzieje w Petersburgu, zacieży nieodwołalnie, a złowrogo na przyszłości Rosji. Druga, następna rewolucja, zorganizuje się lepiej, ogarnie kręgi szersze. — Krew, która dziś broczy śnieg stolicy, nie zniknie z tym śniegiem w pierwszy dzień wiosny. Jest jej za dużo, jest zbyt niewinna i przełano ją zbyt okrutnie. Ta wiosna, która dla niej wejdzie, przyniesie z sobą także jej plon — stokrotny.

S. F.

Nowy rząd i stara Izba.

(Nastroj uroczysty Izby poselskiej i rządu. — Baron Gautsch. — Jego mowa programowa. — Wytyczne idee: zgoda narodowa i podniesienie ogólnego dobrobytu. — Zawsze ręka w rękę z parlamentem. — Pierwszy dowód zaufania Izby do rządu. Koło polskie i nowy rząd.)

Nasz korespondent wiedeński (Mm.) pisze:

Nastroj w Izbie poselskiej uroczysty. Stronnictwa stawiły się w komplecie. Na ławach polskich luk stosunkowo niewiele.

Zaprzysiężenie nowych posłów; wśród nich Władysław Gniewosz, który wziął mandat po Apolinarym Jaworskim. Potem prezes Izby poselskiej hr. Vetter zawiadamia o nominacji nowego prezesa gabinetu barona Gautscha i udziela mu głosu.

Wszyscy ministrowie przybyli na posiedzenie w stroju frakowym. Chcieli w ten sposób zaznaczyć, iż przedstawić się pragną Izbie poselskiej pod nowym kierunkiem i z nowym programem, czyli że są właściwie nowym rządem, acz skład osobisty nie o wiele się zmienił.

Baron Gautsch, wysoki, smukły, elegancki, o ostrych, wyrazistych rysach twarzy, podnosi się z fotelu. W rękę trzyma koncept programowego oświadczenia. Mówi jednak z pamięci. Znać w nim człowieka obytego z parlamentem, ale równocześnie człowieka, który zna godność własną i nie trzyma się kurczowo władzy, ni by pijany plotu.

Nie będę na tem miejscu powtarzał przemówienia barona Gautscha. Wyrezytował mi pod tym względem telegraf. Poprzestanę jedynie na

stwierdzeniu, że nowy naczelnik gabinetu podkreślił potrzebę współdziałania rządu z parlamentem. Chce on ważne i naglące przedłożenia załatwiać wyłącznie z pomocą obu Izb Rady państwa. Wierzy w zdolność Izby poselskiej do pracy, w przyszłość i zdrowie instytucji parlamentarnych w Austrii. Dlatego też obawy, by polityczny punkt ciężkości monarchji Habsburskiej przesunął się na niekorzyść Austrii — te obawy są zupełnie niesłuszne. Fundamentem ładu wewnętrznego jest zgoda czesko-niemiecka. Rząd, będący gabinetem urzędniczym, wierzy w zgodę, wobec obu narodów zachowuje się z życzliwością równą i całkowitą, ocenia uprawnione interesy indywidualne zarówno Niemców, jak i Czechów. Dlatego postara się o wygnanie obstrukcji z Sejmu czeskiego, ponieważ ten Sejm uważa za forum uprawnione, na którym oba narody mogą się porozumieć. Nie zapomni o innych sejmach krajowych, ponieważ prawidłowe funkcje samorządu krajowego leżą jej na sercu. Administrację będzie odznaczała bezstronność przy równoczesnym przestrzeganiu powagi władzy i rękami porządku publicznego.

Administracja dobra musi iść ręką w rękę z troską należytą o podniesienie dobrobytu ludności. Zawarcie ugody z Węgrami i traktatów handlowych, tudzież ożywienie działalności zarobkowej obywateli, bierze sobie nowy rząd za zadanie i dewizę. Przemysł, rękodzieła, rolnictwo uzupełniają się wzajemnie; rząd nie zapomni o żadnym z tych działów pracy. Przedłożenie o reformie ustawy rzemieślniczej wejdzie niebawem do Izby, toż samo reforma ustawy o zabezpieczeniu robotników.

Lepiej i bardziej szczegółowo rząd wyjaśni i uzasadni swoje poglądy podczas rozprawy budżetowej. Teraz prosi jedynie Izbę o rozpoczęcie pracy prawidłowej możliwie jaknajprędzej.

Oświadczenie barona Gautscha przyjęto przychylnie, bez sztucznego, niezdrowego entuzjazmu, lecz z temi oznakami zadowolenia, które wywołują zawsze słowa i zapewnienia człowieka lojalnego, który tylko tyle obiecuje, ile może dotrzymać.

Izba poselska dała zresztą baronowi Gautschowi widoczny dowód zaufania, odrzucając wniosek radykalisty czeskiego Choca, by otworzyć dyskusję nad mową programową nowego rządu. To odrzucenie wniosku posła Choca ma znaczenie nie tylko akademickie, lecz również praktyczne. Izba bowiem uratowała parę posiedzeń od niepotrzebnego zmarnowania, gdyż w chwili obecnej dyskusja nad oświadczeniem barona Gautscha byłaby bezprzedmiotowa.

Koło polskie przyjęło oświadczenie rządu przychylnie. To samo inne stronnictwa, nawet Czeši. Tylko radykaliści czescy na posiedzeniu prezesów klubów Izby poselskiej, które się odbyło we wtorek popołudniu, oświadczyli, że swoich wniosków nagłych nie cofną i domagają się ich załatwienia.

Inne stronnictwa czeskie i niemieckie wnioski nagle cofają. — Za parę dni Izba poselska będzie mogła pracować pożytecznie.

Zresztą nowemu rządowi robiły konkurencję... wypadki Petersburskie. Złuszczają Polacy i Czeši mówili tylko o rewolucji w Rosji i o jej koniecznych następstwach politycznych. Te następstwa nam, Polakom, muszą wyjść tylko na pożytek.

Rewolucja w Rosji.

Dyktator Petersburga.

Car, wielcy książęta i ich doradcy znaleźli ratunek dla siebie i dla Rosji. A sposób był tak prosty i tak łatwy i dlatego nikt w Europie o nim nie pomyślał, bo tylko umysły rosyjskie

zdolne były odkryć coś podobnego. Oto ustanowiono w Petersburgu generał-gubernatora z nieograniczoną władzą i wszystko powróci do porządku... Bo czegoż pragnął ten biedny lud rosyjski, ginący bez oporu na ulicach petersburskich od kul i spis kozackich? Nowego pana, nowego knuta! W jakiej zaś formie pojawiłby się taki zbawca Rosji, to już jest obojętne; car i ministrowie obmyślili z pewnością najlepszą...

Będzie więc generał Trepow samowładzą Petersburga, i wkrótce zapewne posłyszemy o wzniesionych tam szubienicach. Niema skutecznego środka na »liberalne« zachcianki ludu rosyjskiego. Kiedy już wódka nie pomaga, kiedy popi prowadzą zastępy robotnicze do szturm na Pałac Zimowy, kiedy szlachta głośno żąda swobód konstytucyjnych, zawsze jeszcze pozostaną knut i szubienica jako najlepsza broń samo dzierżawia i czynownictwa. Na Sachalin nie można już nikogo posyłać; temu zapobiegli Japończycy...

Gdy Bóg chce kogo ukarać odbiera mu rozum. Taką właśnie straszną ślepotą dotknięty jest teraz car; ażeby przypadkiem nie przejrzał, wielcy książęta i wielcy dworacy nałożyli mu na oczy ponure okulary petersburskiej dyktatury...

Ukaz carski.

Petersburg 25 stycznia. (Pet. aj. tel.) Dzisiejszej nocy ogłoszono następujący ukaz carski do senatu:

Wydarzenia dni ostatnich w Petersburgu wykazały konieczność nadzwyczajnych, odpowiadających okolicznościom, zarządzeń dla utrzymania porządku państwowego i bezpieczeństwa publicznego. Dlatego uważamy za rzecz konieczną ustanowić urząd petersburskiego generał-gubernatora, a to na podstawie ustawy o sferach głównych gubernji i następujących przepisów:

I. Petersburgiemu jen.-gubernatorowi podlega miasto Petersburg i gub. petersburska.

II. W kwestjach utrzymania porządku państwowego i bezpieczeństwa publicznego podlegają jen. gubernatorowi wszystkie lokalne władze cywilne i zakłady wychowawcze wszelkich gałęzi.

III. Jen. gubernator ma prawo w porozumieniu z ministrem spraw wewnętrznych chwycić się zarządzeń, podanych w artykule CXV statutu ochrony.

IV. Pominąwszy prawo wydawania przymusowych zarządzeń według przepisów ustawy o zaostrzonej ochronie, może jen. gubernator wydawać przymusowe zarządzenia w sprawach, dotyczących publicznego spokoju i porządku w swoim okręgu urzędowania, ustanawiając postępowanie karne

w wypadkach przekroczeń tych zarządzeń, według artykułu 15 i 16 o zaostrzonej ochronie, przyczem jen.-gubernator może poruczyć załatwienie tychże kwestyj podwładnym sobie: gubernatorowi petersburskiemu i prezydentowi miasta.

V. Jen. gubernator otrzymuje prawo dla poparcia władz cywilnych za wezwaniem wojska, o ile uzna to za rzecz konieczną i według swojej opinji ustalić rodzaj broni i ilość wojska, które ma podlegać jego rozkazom.

VI. Jen. gubernatorowi podlegają urzędy administracji: żandarmerja i żandarmi kolejowi, a w policyjnym kierunku: wszystkie władze i osoby urzędowe w strefie wyłączeń w celach kolejowych.

VII. Jen. gubernatorowi pod względem policyjnym poddane są wszystkie fabryki i warsztaty w jego okręgu.

VIII. Wszystkie uprawnienia ministra spraw wewn. co do potwierdzania w urzędzie członków władz komunalnych i ziemstw w okręgu stolicy i gubernji przechodzą na generał-gubernatora.

IX. Generał gubernator może zakazać pojedynczym osobom pobytu w okręgu swego urzędowania.

Powyższy ukaz oddaje w ręce Trepowa prawo życia i śmierci nad Petersburgiem. Nowy dyktator należy do kategorii tak zw. cywilnych generałów, którzy całą karierę zawdzięczają służbie w żandarmerji i policji.

Z Petersburga.

Relacje przytoczone wykazują, że miasto po 3 dniach rewolucji ulicznej przedstawia straszliwy widok. Sklepy parterowe i pierwszych pięter pozabijane deskami, w większej części budynków publicznych powybijane szyby, ulice krwią zbrukane. Policja usuwa trupy w barbarzyński sposób, wrzucając je do przyrębli w Newie.

Wieczorem miasto jest bez oświetlenia. Zachodzi obawa braku wody, gdyż rewolucjoniści chcą poniszczyć wszystkie wodociągi. Również dążą oni do przecięcia wszystkich komunikacji, wiodących do miasta.

Petersburg 25 stycznia. (Tel. wł.) Wczoraj demonstranci usiłowali podpalić miasto. Wojsko udaremniło plan.

Berlin 25 stycznia. (Tel. wł.) W ruchu rewolucyjnym bierze poważny udział inteligencja miasta Petersburga, która ze względów humanitarnych nie może zaprzestać pracy.

Paryż 25 stycznia. Tutejsze wydanie *N. York Herald* donosi z Petersburga: **Niepokoje rozpocze-**

ły się ponownie. Wojsko kilkakrotnie rozprysnęło tłum, który jednak zaczął rzucać bomby. — Wielu żołnierzy zabitych.

Komitet ministrów uchwalił nie przyjmować żadnych delegacji, i w jak najbardziej ostry sposób tłumić niepokoje.

Sztuczna deputacja robotników.

Berlin 25 stycznia. (Tel. wł.) *Berl. Tgbl.* donosi z Petersburga, że minister skarbu przyjął we wtorek deputację robotników i polecając im, aby odstąpili od postulatów politycznej treści, przyrzekał uwzględnienie żądań w zakresie poprawy ich bytu.

Wkrótce jednakże pokazało się, że owa deputacja była sztucznie zaimprowizowaną przez rząd.

Manifest Hapona.

Londyn 25 stycznia. *Standard* donosi z Petersburga: Hapon wydał manifest do wojska, który został rozrzucony w tysiącach egzemplarzy. W manifestcie Hapon proklamuje wojnę świętą i zwalnia żołnierzy od przysięgi wierności.

Wojna ludu z caratem.

Londyn 25 stycznia. *Standard* donosi z Petersburga: Liberalny komitet ogłosił manifest, w którym oświadcza, że rząd wydał rosyjskiemu ludowi wojnę. Cały naród poprze robotników dla wspólnej sprawy. — Manifest nosi 250 podpisów.

Powrót anarchistów do Rosji.

Wychodząca w Filadelfji gazeta *North American* donosi, że na grudniowym kongresie rewolucjonistów, odbytym w Szwajcarii, w którym wzięli udział Rosjanie, Polacy, Kurlandczycy i Armeńczycy, wypracowano plan ogólnego strejku w Rosji, który miał wybuchnąć na dane hasło. Zaraz po wybuchu strejku zaczęli powracać do Rosji rewolucjoniści rosyjscy, przebijający za granicą, aby uruchomić wszystkie kadry rewolucyjne i siłę strejku wyzyskać do celów politycznych.

Londyn 25 stycznia. *Daily Express* donosi, że przywódzca anarchistów Piernikow przybył z Genewy do Londynu i wczoraj wieczór z Hull wyjechał do Rosji.

Rewolucja na prowincji.

Wybuch petersburskiej rewolucji ulicznej był hasłem dla prowincji, gdzie teren do rewolucji był przygotowany strejkami. Rewolucja wybuchła najpierw w Moskwie, nadając strejkowi robotniczemu charakter polityczny; dzisiejszy dzień ma być dla Moskwy przełomowym.

STEFAN DOBRYCZ.

Dwie pary czarnych oczu.

POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA.

24

(Ciąg dalszy).

— Aaa! — niespodziewanie obok niego ozwał się głos znajomy.

— Co za niespodzianka, pan poseł Pomiankowski!

— Stanisław drgnął, bo odrazu wiedział, kto idzie u jego boku.

— Pani sama — rzekł o tej porze?

— Ależ nic mi się nie stanie — odpowiedziała Zofja — już od szeregu lat wracam sama często o tej godzinie, nawet i nieco później. Zresztą idę z ulicy Fichtego od przyjaciółki, która także zbiera dzieci i uczy je czytać i pisać. To niedaleko, kilkanaście minut drogi.

— Jest pani — zauważył z dobroduszną złośliwością Stanisław — bardzo zazdrosną.

— Jakto? — podchwyciła żywo Zofja — ja zazdrosna? O co?

— Nie pozwala pani innym ludziom podejmować na własną rękę dobrych czynów, ale koniecznie musi pani być ich współniczką. Słowem, we wszystkim, co się stanie dobrego, pani, panno Zofjo, chce mieć koniecznie współudział.

— Nie wiedziałam, że pan poseł jest takim satyrykiem. Do tej pory przypuszczałam, że tkwi w panu, jak w każdym człowieku, mieszanina dobrych i złych właściwości, ale żyłki satyrycznej nigdy się nie domyślałam.

Stanisław, jakkolwiek niezbyt panował nad sobą, zachował przecież na tyle zmysłu obserwacyjnego, by odrazu dostrzedz w całym postępowaniu i sposobie mówienia Zofji pewne siłowanie się na sztuczną swobodę. Czuł, że Zofja mówi ot, aby mówić. Właściwych myśli przecież nie wypowiada, podobnie jak i on. Dzieliła

ich przegrada tajemnicza, z której istnienia oboje zdawali sobie doskonale sprawę, nie chcąc jej przekroczyć.

— No, jestem już w domu — rzekła Zofja, stając przed bramą. — Proszę pana do nas na górę. Ojciec będzie panu serdecznie rad.

— A pani? — spytał Stanisław i w tej samej chwili pożałował tego pytania, które się mu wymknęło tonem jakimś bardzo tęsknym i serdecznym.

Nastąpiła chwila bardzo krótkiego, lecz kłopotliwego milczenia. Zofja na razie spojrzała przenikliwie Stanisławowi w oczy. Potem, jak gdyby nie słyszała owego pytania, powtórzyła raz jeszcze:

— Proszę za mną.

Stanisław się zawahał. Faktycznie nie wiedział, co ma robić. Odmowa równałaby się wielkiej niegrzeczności. Był zaś człowiekiem zbyt dobrze wychowanym, ażeby nawet w chwili, w której siedł na śmierć, dopuścić się niegrzeczności wobec kobiety. Z drugiej strony nie wiedział, czy potrafi zapanować nad zdenerwowaniem i roztkliwieniem. Odczuł bowiem na widok Zofji, że mimo wszystko, a może właśnie z racji wszystkiego, co go spotkało, jest głęboko do tej młodej dziewczyny przywiązany.

Kto zaręczy, czy dwie, trzy godziny, spędzone w jej towarzystwie, dwie, trzy godziny, ostatnie w życiu, nie potargają jego nerwów, niby wiotkich nici i czy w czasie rozmowy nie przyjdzie do jakiegoś wybuchu, który jego los, i tak już straszny, pogorszy. Po co, pocięciem zaprawiać ostatni wieczór, po co budzić myśli, że mógłby być szczęśliwym, gdyby nie wpadł w ręce łotrzy, która z zimną krwią skazała go na śmierć.

Wahanie Stanisława przecież długo nie mogło trwać, bo Zofja odrzucając wszelkie przypuszczenie odmowy, weszła w bramę i podażyła ku schodom. Stanisław z uczuciem skazańca w sercu siedł za nią.

— Wyobraź sobie ojczulku — wołała Zofja

od progu — kogo Ci przyprowadzam. Oto pan Stanisław Pomiankowski.

Radca, który w gabinecie siedział, schylony nad aktami, wstał i szedł żwawo do jadalnego pokoju.

— Dawno nie mieliśmy przyjemności widzieć szanownego delegata — zaczął przyjaźnie, wyciągając obie ręce — widocznie pan delegat hołduje zasadzie, że rzadko bywa tam, gdzie go radzi widzą. Co się z panem dzieje? — do rzucił, wpatrując się bacznie w Stanisława — czy mi pan nie chory?

Stanisław zarumieniony kłaniał się i dziękował za tak serdeczne przyjęcie. Pod baczne spojrzeniem radcy oblał się rumieńcem. W tej chwili wróciła do pokoju Zofja i słyszała ostannie słowa ojca.

— Istotnie — potwierdziła — pan delegat źle wygląda.

Stanisław drgnął mimowoli, gdyż owa uwaga była wypowiedziana tonem miękkim, tklwym, zdradzającym istotne współczucie.

— Ot, — rzekł, siłując się na obojętność — wieśniakowi takiemu, jak ja, trudno się przyzwyczaić do życia wielko-miejskiego. Zima w Wiedniu jest jakaś dziwaczna. Więcej błota, niż śniegu. Nie ma mrozu, a przecież chłód dotkliwy przenika aż do kości. Nim się przystosuję do obecnego trybu życia, przypłacam to brakiem apetytu i snu. Stąd może i trochę źle wyglądam, ale to nic nie szkodzi.

Rozmowa potoczyła się o rzeczach z początku obojętnych, a potem, gdy radca, przeprosiłszy młodych, wrócił do swoich aktów, Stanisław zaczął wypytywać Zofję o jej wychowawców, o postępy, jakie robia.

O wyborne rezultaty! — oświadczyła Zofja — dzięki pańskim elementom i obrazkom pozyskałam wielu nowych uczenników i uczennic. Tu ucieła.

— Widzę, że pani coś cięży na sercu — spytał Stanisław.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Potem ruch zaczął ogarniać większe miasta fabryczne; przychodzi do krwawych demonstracji i buntu wojsk.

Moskwa 25 stycznia. Duma wybrała 113 przeciw 10 głosom ponownie prezydentem miasta ks. Golicyna. (Odwolanego przez rząd).

Moskwa 25 stycznia. (Tel. ag. ros.). Na giełdzie odbyła się narada fabrykantów. Uchwały nie powzięto, bo robotnicy żadnych żądań nie postawili, a zastrejkowali jedynie z sympatii (?) dla swych kolegów petersburskich. Strejk objął 15 do 20 fabryk, nieczynnych jest przeszło 10.000 robotników. Wszędzie znajdują się chętni do pracy, ale strejkujący zmuszają ich gwałtem do porzucenia jej. W drukarniach praca odbywa się regularnie i jest nadzieja, że dzienniki wyjdą. Kozacy rozpuścili kilkakrotnie gromadzące się tłumy nahażkami. W dzielnicy Iwanowskiej skoncentrowano piechotę i konnicę.

Londyn 25 stycznia. *Daily News* donosi z Petersburga, że większa część fabryk w Petersburgu, Moskwie i Rydze ubezpieczyła się przeciw rabunkom.

Bunt wojska w Sebastopolu.

Dodatek paryskiego *Oswobodźnika* donosi z Sebastopola: Oddział marynarzy w liczbie 8090 ludzi, mający udać się na plac boju, urządził niedawno olbrzymią manifestację w mieście. Marynarze oświadczyli kategorycznie, że na wojnę nie pójdą, motywując swe postanowienie politycznymi względami. Koszary miejskie, gdzie był punkt zborny, zostały zdemolowane. Przy odgłosie pieśni rewolucyjnych i okrzyków: »Precz z wojną, precz z samodzierżawiem« rozwinięto czerwone chorągwie. Wszelkie perswazyje władz pozostały bez skutku. Wezwano więc wojska miejscowe, lecz te odmówiły posłuszeństwa i nie chciały strzelać do manifestantów. Wtedy sprostowano oddział rekrutów, pochodzących przeważnie z północnych guberni, który dał ognia, kładąc trupem wielu ludzi. Aresztowano przytem 100 manifestantów. Jednakże z pośród 8090 zbuntowanych marynarzy żadnego na Daleki Wschód nie wysłano.

Rewolucja w Finlandji.

Biuro Laffana nadesłało wczoraj wiadomość, że w Finlandji wybuchła ogólna rewolucja. — Charakterystycznym jest w owej wiadomości, że rewolucja zaczęła się nie z dołu, od klas robotniczych, lecz z góry od szlachty i inteligencji. Wskutek ostrej cenzury brak na razie szczegółów.

Londyn 25 stycznia. *Daily Mail* donosi z Helsingforsu, że tysiące ludzi przeciąga przez ulice z czerwonymi chorągwami. — W wielu miejscach tłum wybił szyby. W demonstracjach biorą udział głównie młodzi ludzie. Policja wystąpiła dosyć późno i uwięziła 50 osób.

Z Królestwa Polskiego i Litwy.

Cenzura rosyjska nie pozwala dziennikom pisać o wypadkach petersburskich. Pisma zamieszczają jedynie urzędowe komunikaty, że strejk odbywa się spokojnie. Ta nieznajomość faktycznego stanu rzeczy, oraz oczekiwanie ważnych momentów, działa na umysły podniecająco. Do tego żydowsko-socjalistyczny *Bund* prze do ruchów. P. P. S. jest jeszcze nie zdecydowana, ale jak dotąd zachowuje się umiarkowanie. Natomiast żywiły rozumiejące znaczenie chwili, pracują bardzo energicznie nad uchynieniem niebezpieczeństwa ze strony *Bundu*.

W Łodzi i Radomiu przyszło do demonstracji socjalistycznych. Szczegółów brak.

Kowno 25 stycznia. (Tel. aj. ros.) Robotnicy fabryki Tiemana wstrzymali wczoraj pracę. Żądają oni zmiany niektórych postanowień fabrycznych i podwyższenia płacy. Pod naciskiem robotników Tiemana wstrzymali stopniowo pracę robotnicy wszystkich fabryk. Wieczór pozamykano sklepy. Dotąd porządku nie zakłócono.

Rząd i naród rosyjski.

Dzień 22 stycznia r. b. będzie pamiętny w dziejach Rosji. I choćby nawet przemoc carska stłumiła tym razem rewolucję, wywrze on decydujący wpływ na dalsze losy narodu rosyjskiego. Cierpliwy lud rosyjski dopiero w ubiegłą niedzielę przekonał się niezbicie, że od rządu despotycznego oprócz zbrodni i morderstw nic innego spodziewać się nie może. Stutysięczny tłum robotników petersburskich w uroczystej procesji szedł do cara z wiarą i nadzieją, iż wysłucha on ich prośb i błagań. Zbrodniczy rząd carski odpowiedział na te prośby kulami i straszną rzezią. — Gdy obecnie lud rosyjski chwytą za broń i siłą pragnie zdobyć, za cenę najstraszniejszych choćby ofiar, prawa ludzkie, dziwić się tylko można, iż nastąpiło to tak późno, że tak długo naród mógł znosić cierpliwie popełnione nad nim zbrodnie.

Pospolite morderstwa, popełniane przez rząd nad bezbronną ludnością, były na porządku dziennym nawet w samym Petersburgu pod okiem cara, a ostatniem takim morderstwem są pamiętne wybrki petersburskiej policji i »dworników« (stróżów) przy tłumieniu manifestacji studenckiej w grudniu r. z. Właśnie obecnie dodatek do *Oswobodźnika* przyniósł tekst protestu literatów petersburskich przeciw gwałtom rządu. — Pod protestem tym podpisali się znani literaci i prawie wszyscy redaktorzy i dziennikarze petersburscy, nie ulega więc wątpliwości, że przedstawione przez nich fakty nie są wcale przesadzone, a jednakże są one jaskrawsze, niż w swoim czasie podawane przez prasę zagraniczną.

Protest zaznacza na wstępie, że w jednym cyrkule policyjnym nakazano wprost »dwornikom«, aby bili studentów i zapewniono ich, że nie będą za to odpowiedzialni. W innym znowu cyrkule również nakazano bić studentów, lecz w ten sposób, aby nie widziała tego publiczność, tj. kulakami po żebrach i nogami. To też jak opisuje protest, bito demonstrantów jak również przechodzących mężczyzn i kobiety po twarzy, wybijano zęby i oczy, kobiety ciągnięto po ziemi za włosy, i wrzucano na podwórza domów gdzie katowano ofiary, aż do utraty przytomności.

»Na ul. Michajłowskiej — czytamy w protestie — działy się następujące sceny. W utarczce pomiędzy setką napadających uzbrojonych policjantów i »dworników« a 7—8 ofiarami, na głowy których spadały obnażone szable i pałki, czterej policjanci kopali obcasami powaloną na ziemię młodą dziewczynę.

Wreszcie dwaj z nich chwyciło ją i rzuciło na środek ulicy. Inni policjanci toczą po ziemi jak kule pokrwawione ciała manifestantów i wrzucają na podwórza domu Nr. 14 przy ul. Michajłowskiej. Jednego studenta widziano z odrąbaną zupełnie szczęką. U policjantów konnych można było widzieć skrwawione szable, chociaż według urzędowego komunikatu bili oni manifestantów tylko płazem. Przed kościołem łem katolickim na chodniku stały kałuże krwi.

»Na ulicy Italjańskiej, naprzeciw skweru Michajłowskiego, rozegrała się następująca oburzająca scena. Kilka studentek, widząc, że policjanci konni rzucili się w ulicę Michajłowską trąając publiczność, wskoczyło do tramwaju. Sprostregłszy to, kilku policjantów i żandarmerów dogoniło tramwaj, zatrzymali go i za włosy ściągnęli bezbronne studentki, poczem rzuciwszy je na ziemię poczęli kopać nogami.

»Takie zachowanie się policji i »dworników« znajdowało zupełną aprobatę komisarzy. Kilku »dworników« schwyciło przy dworze Gościnnym pewną studentkę. Trzymali jej ręce, a komisarz bił ją po twarzy. Inny komisarz około soboru Kazańskiego woła: »Bij w mordę« i sam daje przykład walić i tak już okaleczoną studentkę. Pewien oficer żandarmerji obnażoną szablą uderzył po głowie studenta, którego trzymało czterech policjantów. Oficerowie policyjni zwracali się do kobiet na »ty« i lżyli je w najbrutalniejszy sposób.

»Okolo godz. 2—3 po południu, kiedy w tłumie nie było już młodzieży uczącej się, nieliczna grupa ludzi (10—12) zaśpiewała rosyjską marsylankę. Wtedy nagle wyskoczyli konni żandarmi pod dowództwem oficera i poczęli rąbać na wszystkie strony bez względu na płeć i wiek ofiar, a piesi policjanci i »dwornicy« chwyтали uciekających na ul. Michajłowskiej i bili kulakami, pałaszami, póki ofiara nie runęła na ziemię. Wtedy zaciągano ją na podwórza domu nr. 4. Przyprawiano nowe ofiary z Prospektu Newskiego w strasznym stanie: w porwanem odzieniu, bez czapek, z pokrwawionymi twarzami, zaciągano je do bramy nr. 4 i bito mocno, a kto upadł na ziemię, tego kopano nogami.

»Bito bezbronną publiczność nietylko na ulicy, ale i w kilku podwórzach, mianowicie w trzecim tylnym podwórzu kościoła katolickiego, w podwórzu domu nr. 4 przy ulicy Michajłowskiej; rozdzierające krzyki rozlegały się również z domu nr. 42 na Mojce. Katowanie trwało i wtedy, kiedy według urzędowego komunikatu, wszelkie nieporządki już ustały.

Depesze odebrane w ciągu nocy, znajdują czytelnicy na ostatnich kolumnach.

WOJNA.

Z obrazków wojennych

Niemirowicza-Danczenki.

Na początku tej bitwy, która przejdzie do historii pod mianem bitwy nad rzeką Szacho, linje czołowe Japończyków zajmowały cały front chińskich wsi: Teczantun, Tadusampo,

Sampu, Sumachetse i Tschajchiraj. Lewe ich (zachodnie) skrzydło słabo stosunkowo było obsadzone wojskiem i tyłami swoimi opierało się, przeszedłszy Liaocho, o Kalazmę-Dawań, ową spiżarnię Mandżurji, do niedawna jeszcze zapatrującą nas we wszystko, co tylko było potrzebne dla armji.

Na krańcu, przy przełęczy Dalińskiej, stało półtorej brygady piechoty. Stąd szły po całym froncie ich główne oddziały. Dwie dywizje rozrzućili pomiędzy Sandepu i Choutsenpo, cztery zajmowały teren Tschintajse-Sachetun-Laoche, dwie skoncentrowały się przy kopalniach Jantajskich i tyleż pomiędzy Banjaputse a Bensiche.

Czołowe pozycje zajmowały oddziały strażnicze, wy starczające na wypadek pierwszego starcia do chwili nadsięgnięcia sił głównych i rezerw. Całymi szeregami okopów, wężownic, redut, zasieków i innych obwarowań były broniące wsie: Schantaputse i Tschintajse, wzgórza na południe od Intschendse, linja do Liljangou, Tjangon, kopalnie jantajskie i wierzchołki wzgórz powyżej Chuanputse.

Wszystkie te obwarowania były ze sobą w związku i stanowiły jeden ogólny system.

Druga linja fortyfikacyjna ciągnęła się od Banjaputse w kierunku północno-zachodnim ku Sandżanpu.

Na tyłach pierwszej i drugiej linji były przeprowadzone roboty inżynierskie i tym sposobem z jakiegokolwiek strony byśmy ich przemogli, oni w tejże chwili porzuciliby swoje pozycje, przenosząc się na inne, z góry przygotowane i wybornie zabezpieczone. Tutaj każdą piędź ziem trzeba było zdobywać z trudem, wypierając ich z obwarowań, obliczonych na rażenie nas ogniem krzyżowym.

Pierwszem naszym zadaniem było zawładnięcie prawym brzegiem rzeki Tajtse, czego miał dokonać jen. Stackelberg. Planowane były przytem demonstracyjne ataki frontowe i obchód prawego skrzydła japońskiego przez oddział wzmiankowany.

Lecz — Deus disponit... Stackelberg znalazł na drodze, którą dążył, wręcz co innego, niż to, co zaznaczały mapy, wskutek czego demonstracja nasza zamieniła się w prawdziwą bitwę, kolumny zaś oskrzydlające, poniosły ciężkie straty, wróciły z powrotem.

Na początku tej przewlekłej i krwawej bitwy, na skrzydle zachodnim stał oddział jen. Bilderlinga, złożony z 64 bataljonów piechoty, 184 dział, 40 secin i szwadronów jazdy, 6 baterji artylerji konnej i dwóch bataljonów saperów. Powinien on być na linji rzeki Szaho zając Sinschinpu, Sahopu, oraz Sinfantun i, nie nie przedsiębiorac, tam się obwarować.

Na wschodnim skrzydle bar. Stackelberg rozporządzał 43 bataljonami piechoty, 32 kartaczoownicami, 130 działami szybkostrzelnymi, 6 baterjami górskimi, 34 secinami Kozaków i pewną ilością saperów. Według planu miał on flankowym ruchem ześrodkować się na linji Pawjatse—Chisunpu Tajdżumutse, stąd zaatakować nieprzyjaciela i zająć Banjapudze.

W ogólnej rezerwie i centrum stali: jen. Zarubajew, pomiędzy Mukdenem a Chuanho, na czele 24 bataljonów piechoty, 48 dział szybkostrzelnych, 44 dział zwyczajnych, 500 dragonów i jednego bataljonu saperów, i jen. Meyendorff — na czele 32 bataljonów piechoty, 96 dział, 400 jazdy i oddziału saperów.

Ochrona flanków poruczona była: prawego — jen. Dembowskemu (10 bataljonów piechoty, 18 dział, 1.600 jazdy, oddział pontonowy i saperów), oraz jen. Kosagowskiemu (6 i pół bataljonu piechoty 16 dział i 900 jazdy); lewego — jen. Renenkampfowi (13 bataljonów, 26 dział, 1.600 jazdy i oddział saperów), jen. Madrytowowi (1 bataljon piechoty, 2 szwadrony jazdy ochotniczej i 2 armaty).

Tylów bronił szósty korpus syberyjski, składający się z 32 bataljonów, 96 dział, 600 jazdy i bataljonu saperów.

Oto jest obraz rozlokowania sił naszych pierwszego dnia bitwy. Plan i wydane rozkazy były doskonałe, ale cóż z tego, kiedy mapy terenu sporządzone były pod ciemną gwiazdą, wskutek czego wywiady nie przyniosły pożądanych rezultatów, a tem samem plan Stackelberga spełził na niczem.

Gdyby wszystko nie było robione po omacku, wyniki bitwy byłyby zgoła inne i nie okupilibyśmy jej stratami tak strasznymi.

Oczywiście, dane, które przytoczyłem powyżej, mają znaczenie tylko w pierwszych dniach bitwy. Następnie wojska zarówno nasze, jak i japońskie, zmieniały stanowiska w miarę rozwijających się wypadków i wymaganych okoliczności.

Przed bitwą nikt z nas nie myślał, że do sięgnie ona takich rozmiarów. Sądzę, że niema w całej historii przykładu, aby jedna bitwa i to

nie jeneralna, trwała dwa tygodnie ze wszystkimi jej perypetjami, nie przerywając się prawie ani na minutę, lecz tylko to tu, to tam ulegając chwilowemu zawieszeniu.

Drobne wiadomości z wojny.

Gwiazdka rezerwistów w wagonie. Jeden z lekarzy łódzkich, który został wysłany na Daleki Wschód, ze szpitalami zapasowymi i piekarnią, zorganizowanymi z rezerwistów Królestwa, nadesłał do *Rozwoju* łódzkiego list z drogi, w którym między innymi opisuje dzień wigilijny spędzony przez naszych rodaków w pociągu.

«W Wiaźmie przepędziliśmy cały dzień — czytamy w tym liście — skorzystaliśmy z tego i zakupiliśmy różnych delikatesów dla naszych 300 szeregowców, dla których urządziliśmy gwiazdkę. Za zebrane wśród oficerów 80 rubli zakupiliśmy tytoniu, orzechów, pierników, ryb itp., wieczorem udaliśmy się do wagonów szeregowców, polamaliśmy się opłatkami, rozdaliśmy skromne podarki żołnierzom. Była to chwila uroczysta, wobec której znikły wszelkie różnice stanu. Wszyscy zostali obdarzeni i w oczach wszystkich dojrzeć można było uczucie wdzięczności i łzę szczęścia.

Podanie inicjatywy urządzenia gwiazdki jest zasługą p. Kasprzykowskiego, powszechnie u nas lubianego. — Wieczorem następnie kilku szeregowców-spiewaków kołędowało kolejno w przedziałach oficerskich, i myśl nasza przeniosła się hen daleko, tam, gdzie drodzy nam przebywają...»

Krociowe oszustwa.

WIEDEN 24 stycznia.

Przebieg rozprawy.

Po odczytaniu aktu oskarżenia zaczęto przesłuchiwać oskarżonego dr. Orłowskiego, który nie poczuwa się zupełnie do winy. Przeczy, jakoby w swoich czynach powodował się chęcią szybkiego wzbogacenia. Idąc za przykładem swoich przodków (?), którzy mienie i życie składali na ołtarzu ojczyzny, chciał działać dla dobra ogółu. Temu celowi oddawał się od młodości z całą energią i gorliwością i już jako student prowadził redakcję dziennika we Lwowie. *Kurjer Polski* również założony był jedynie w celu przeciwdziałania budzącej się w kraju agitacji socjalno-demokratycznej. To też jak długo on (Orłowski) prowadził politykę w Galicji, żaden socjalista nie został wybrany do parlamentu ani do sejnu.

Omawiając szczegółowo sprawę swojego zaślubienia, przypisuje Orłowski całą winę dr. Kastoremu, który wyzyskał jego miłość dla ludzkości i unicestwił jego socjalno-polityczne projekty, zmierzające do ekonomicznego wzmocnienia Galicji. Do tego celu miały służyć: założenie centralnego banku dla handlu i przemysłu w Galicji, budowa polskiego hotelu w Wiedniu i t. d. Nazwisk osób, z którymi miał prowadzić pomienione interesy, nie chciał Orłowski wymienić pomimo nalegań przewodniczącego, tłumacząc się tajemnicą zawodową.

Przewodniczący: Jeżeli panu tajemnica zawodowa jest miłszą, jak cześć i wolność, to niech pan ją sobie zachowa.

Wreszcie zastrzegł się Orłowski przeciw temu, jakoby jego wyjazd do Warszawy był ucieczką. Do Warszawy udał się z zamiarem poświęcenia się stanowi duchownemu, gdyż to otworzyłoby mu szersze pole do działania dla dobra ludzkości. Tu w obronie Orłowskiego nastąpił ustęp, który może świadczyć albo o bezgranicznym cynizmie, albo, że umysł Orłowskiego naprawdę niezupełnie znajduje się w porządku.

W drodze z Wiednia do Warszawy — mówił — wstąpiłem do Częstochowy. Tam jest miejsce ostatniej ucieczki dla nas Polaków. Tam posiadamy cudowny obraz naszej Matki Bożej. Pojechałem tam by przyjąć Sakramentu święte i cieszyłem się, że będę mógł zanieść gorącą prośbę, aby mi było wolno jeszcze raz bez trosk i grzechów rozpocząć pracę dla dobra ludzkości. Człowiek, który ucieka, nie traci dwóch dni na taki cel. Tak jak moja wiara jest głęboka, wierzę, że i nasza boska Królowa oświeci wasze umysły, że przed wami stoi nie zbrodniarz lecz nieszczęśliwy człowiek.

Prokurator i przewodniczący wypytywali jeszcze Orłowskiego szczegółowo o oszustwa popełniane wraz z Kastorem i projekty małżeńskie. Rozegrała się tu następująca scena.

Prok. Miał pan kilka propozycji małżeńskich. Którą z tych dam zamierzał pan poślubić?

Osk. Wszystkie, (weselość w audytorjum).

Prok. Wszystkie. To mi wystarczy.

Osk. Pomiędzy poszczególnymi propozycjami upływały przecież znaczne przeciągi czasu.

Na popołudniowej rozprawie poniedziałkowej przesłuchano szereg świadków, którzy pożyteczni Orłowskiemu znacznie lub drobniejsze sumy, nie przyłączyli się jednak do postępowania karnego. Szło tu tu tylko o ilustrację majątkowego stanu Orłowskiego. Oskarżony oświadczył, iż przesłuchiwanie tych świadków zarządzono chyba by wywołać nastrój dla niego niekorzystny. Ciekawszych momentów nie było. Orłowski zabierał głos po przemówieniu każdego świadka dla dawania długich nienależących do rzeczy objaśnień.

Na wtorkowym posiedzeniu rozpoczęto przesłuchiwanie osób poszkodowanych przez Orłowskiego. Pierwszym świadkiem był ks. Eichhorn, Ofiara pięknie brzmiących socjalno-politycznych frazesów Orłowskiego. Ks. Eichhornowi wydawały się te plany możliwymi do urzeczywistnienia, o ileby nimi zainteresowały się wysoko postawione osobistości, o których Orłowski mówił. To też pożyczyl mu sam pieniędzy i pożyczal dla niego od innych. Wreszcie zaś zaczął się informować, u jednej osobistości wymienionej przez Orłowskiego i przekonał się, że wszystko było nieprawdą. Orłowski chciał wtedy na pokrycie zaciągniętych pożyczek dać bezwartościową policę.

Przesłuchano następnie świadkę Annę Kunzową, która do Orłowskiego udała się jako gospodyni, wskutek inseratu w dziennikach. Od niej wyludził 4000 kor. obiecując wyrobić córce stałą posadę. Dalej A. Bartha zaangażowanego przez Orłowskiego jako solicitora, poszkodowanego wraz z żoną na 7000 kor. Zeznawała również p. A. Schindler, która poznała się z Orłowskim wskutek anonisu z propozycją małżeńską.

Orłowski potrafił zyskać jej zaufanie i wyludził od niej wszystkie oszczędności. Dla niego sprzedała nawet swoje klejnoty. Część tych sum zwrócił następnie Orłowski, gdy mu zagrożono doniesieniem karnym.

Do ostrego starcia słownego przyszło między oskarżonym a św. adwokatem Popperem, któremu Orłowski zarzucił fałszywe zeznania. Świadek dowodził dokumentami prawdziwość swoich zeznań. Na żądanie Orłowskiego zaprzysiężono tego świadka.

Na tem przerwano rozprawę.

Od Wydawnictwa.

»KSIEGĘ ADRESOWĄ« m. Krakowa i Podgórze nabywać mogą nasi prenumeratorzy w Administracji »Głosu Narodu« po niższej cenie 3 kor. (cena księgarska 5 kor.) — Na kosztą przesyłki dołączyć należy 55 hal.

Od Administracji.

Cały nakład kalendarzyka ściennego z portretem Ojca św., który ofiarowaliśmy naszym Prenumeratorom został zupełnie wyczerpany. Prosimy zatem nie wysyłać już pieniędzy na to premjum; ci zaś, którzy pieniądze już wysłali a kalendarzyka nie otrzymali, zechcą je odtrącić od najbliższej prenumeraty, gdyż zwracanie pocztą pociągnęłoby za sobą kosztą zbyt wysokie.

KRONIKA.

KALENDARZYK KOŚCIELNY. Dziś czwartek Polikarpa biskupa męczennika i Pauliny wdowy; w piątek Jana Chryzostoma biskupa wyznawcy doktora kościoła.

KALENDARZYK ASTRONOMICZNY. Wschód słońca rozpoczął się dziś o godz. 7 minut 24, zachód przypada o godz. 4 minut 21, długość dnia godzin 8 minut 57.

»Kupujcie tylko u chrześcijan!«

Z KRAJU.

Tarnów 24 stycznia. Załoga tutejsza prawie cała wyrusza na czas wyborów do Węgier. — Wczoraj mianowicie rano wyruszyła część ułanów 2 pułku, wieczorem zaś jeden batalion 57 pułku piechoty. Dziś wyrusza drugi i trzeci batalion prawie cały, z kompanji poszczególnych pozostawiono bowiem tylko po 30 ludzi.

Obrona krajowa zostaje. Załogę postawiono na stopie wojennej. Część jej wyruszyła do Lubowli, druga zaś do miejscowości Fillek w południowych Węgrzech. Na czele tej wyprawy postawiła komenda korpusna pułkownika Wiktora Polaka.

Związek okręgowy Tow. Szkoły Ludowej ma w najbliższym czasie powstać w Tarnowie. Zarząd główny przydzielił już temu nowemu okręgowi powiaty: Tarnów, Brzesko, Bochnię Dąbrowę, Mielec i Pilzno. Zarząd miejscowego Koła wdrożył już przed-

wstępne kroki i prace i w najbliższym czasie zwołane będzie posiedzenie delegatów okręgowych.

Z Kasy Oszczędności. Naczelnik biur tutejszej miejskiej Kasy Oszczędności p. Kusz zamianowany został w ostatnich czasach dyrektorem urzędującym Kasy Oszczędności w Przemyślu. Warunki materialne i osobiste miał bezwarunkowo lepsze, niż dotąd w Tarnowie. Dyrekcja więc za zezwoleniem wydziału wdrożyła rokowania, pod jakimi warunkami p. Kusz zostałby w Tarnowie, nie chciała bowiem utracić tak wytrawnej siły urzędniczej. Warunki ułożono i p. Kusz na stanowisku swojemu pozostaje uzyskawszy osobne podwyższenie pensji, tytuł dyrektora biur i prawo bywania na posiedzeniach dyrekcji z głosem doradczym. Podwyższenie pensji o 2000 koron zatwierdzone przez wydział musi jeszcze uzyskać potwierdzenie namiestnictwa. — Przy sposobności dyskusji nad tą sprawą poruszono także na wydziale sprawę za drogiej posady, (bo 6000 kor. rocznie kosztującej) dyrektora urzędującego, który chyba po to w kancelarii siedzi, by dyrekcję reprezentował i prawie żadnej czynności nie ma. Posada ta jest synekurą, powinna być zmienioną i będzie w niedalekiej przyszłości prawdopodobnie zniesiona.

Termin koncertu skrzypka Fr. Ondriczka ze współdziałem pianisty J. Famery naznaczono na 7 lutego. Koncert ten budzi zainteresowanie w mieście.

Karnawał u nas dotąd prawie nie daje znaku życia. Dotąd nie ogłoszono żadnego balu. Odbły się tylko wieczorki sobotnie w kasyńce, 21 b. m. wieczornica z tańcami w »Sokole«, a na 1 lutego zapowiedziany jest bal weteranów wojskowych.

Towarzystwo »Opieka nad młodzieżą szkół średnich« uzyskało już zatwierdzenie swoich statutów przez namiestnictwo. O celach Towarzystwa już pisałem, obecnie dodaję, że członkowie zwyczajni płać roczną wkładkę najmniej 2 kor. 40 hal., członkowie dobroczyńcy najmniej 24 koron rocznie, a członkami założycielami stają się ci, którzy złożyli na cele Towarzystwa kwotę 200 kor., lub uczynili darowiznę względnie zapis tej samej wysokości.

Rocznica styczniowa. Staraniem Stowarzyszenia »Gwiazda« odbyło się w dniu 23 b. m. żałobne nabożeństwo za poległych w walce o niepodległość r. 1863. Na nabożeństwie odprawionem w kościele OO. Bernardynów zjawily się wszystkie Stowarzyszenia z chorągiewami. Grała orkiestra straży ochotniczej. (i)

Tow. gimn. »Sokół« w Podgórzu urządza w dniu 4 lutego b. r. we własnym gmachu zabawę taneczną dla swych członków, ich rodzin i zaproszonych gości.

Od lat kilku zabawy w »Sokole« podgórskim, jednoczące szersze warstwy, cieszą się powodzeniem. — W roku bieżącym komitet dokłada wszystkich starań, aby chwile zabawy miłym gościom krakowskim, podgórskim i z okolicy pod każdym względem uprzyjemnić. Zaproszenia zostają już wysyłane. Osoby, które dotychczas zaproszenia nie otrzymały, a mają ochotę nawiedzić »Sokół« podgórski, zechcą się zgłaszać do komitetu we wtorki, piątki i soboty w godzinach od 7 do 8 wieczorem w kancelarii »Sokoła«. Dla zachowania porządku wstęp dozwolony tylko za okazaniem zaproszenia. Dochód z tej zabawy przeznaczony jest na wyprawę fasady gmachu »Sokoła«.

Skład komitetu zabawy tworzą: pp. przewodniczący Łuczko Karol, aptekarz; Breuer Karol, obywatel; Dobrowolski Michał, aptekarz i wł. fabryki opatrunków chirurgicznych; Kwiatkowski Mieczysław, inspektor podatkowy; Maryewski Franciszek, poseł na Sejm i burmistrz; Matula Dionizy, aptekarz; Mateczny Antoni, przedsiębiorca; Miziewicz Stefan, dyrektor Kasy oszczęd.; Nawrocki Seweryn, poborca podatkowy; Rolle Karol, inżynier Wydziału kraj.; Szuro Stanisław, radca sądu kraj.; dr Starzewski Tadeusz, notariusz; Stępień Józef, dyrektor Kasy zaliczkowej; Zadecki Józef, obywatel.

Z Chrzanowa. Sejm i duchowieństwo narzekają na coraz więcej szerzącą się między młodzieżą szkolną bezreligijność i niemoralność, a nie chcą jej nieraz zaradzić, chociaż to wprost od nich zależy. — Szkoły albo bez katechetów, albo księży, zajęci innymi obowiązkami, na naukę religii zjawiają się rzadko, młodzież wzrasta więc bez uszlachetniającego wpływu religji, nie znając najważniejszych zasad religji, lub znając je pobieżnie, mechanicznie jako coś mniej ważnego, obojętnego.

Wina tego leży tylko po stronie władz, które posad katechetów całe lata nie obsadzają, rzekomo dla braku księży. Tak jest u nas, gdzie mamy dwie szkoły 6-klasowe razem o 24 działach, a gdzie od lat trzech nie mamy katechety. Zastępuje go jedynie miejscowy wikary. Jeśli się zważy, że starszyszek, proboszcz miejscowy, jest od lat dłuższych słabowity i duszpasterskich funkcji, jak np. zaopatrywania chorych, sprawować nie może i ks. wikary musi wszystkie prace parafjalne wypełniać, to choćby nawet chciał, nie może podjąć pracy w szkole.

Wszelkie starania o katechetę dotąd nie odniosły skutku i pomimo ogłoszenia konkursu posada jest nieobsadzona. Powodem ma być brak młodych sił wśród duchowieństwa. Tak źle przecież chyba nie jest, by dwie duże szkoły i to na prowincji zostawić niemal zupełnie bez nauki religji.

Wojsko z Galicji do Węgier. *Kurjer Lwowski* otrzymał z Ławocznego następujący list: Stacja w Ła-

wocznem przedstawiała dnia 23 b. m. wieczorem obraz wojenny. Umyślnym pociągiem wojskowym ze Lwowa przybyły tu trzy szwadrony ułanów, stacjonowanych w Żółkwi i z trzeciego bataljonu 30 lwowskiego pułku piechoty uformowane na stopę wojenną dwie kompanie piechoty pod komendą majora Hartwiga przeznaczone do asystencji wojskowej w czasie wyborów na Węgrzech. Oddziały te wojska galicyjskiego przeszły z dniem wczorajszym pod komendę VI. korpusu armii w Koszycach. Tu otrzymali komendanci oddziałów telegraficzne rozkazy z koszyckiej komendy korpusnej z zawiadomieniem, dokąd na Węgrzech są przeznaczeni. Ułani dokądindziej, a dokądindziej piechota. Wszyscy żołnierze otrzymali zupełnie nowe mundury, jak w czasie mobilizacji. Cały dzień wczorajszy przepędzili żołnierze bez ciepłej strawy. Jedynie ułanom zgotowano tu w restauracji kolejowej zupełną kminkową, na telegraficzne zamówienie komendanta ułanów. Dziś spodziewane są trzy pociągi wojskowe ze Lwowa i z Tarnopola do Węgier, między innymi pójdą 1 bataljon 30 pułku i pułk nr. 80 ze Lwowa.

Ze Lwowa ruszyły na Węgry 2, 3 i 4 bataljon 15 pp. również w pogotowiu wojennym, nadto 4 szwadrony ułanów.

Z Przemysła donoszą również, że 23 b. m. udały się osobnymi pociągami z obrębu X. korpusu na Węgry, dla asystencji przy wyborach, następujące pułki: 40 pp. do Ujheły, 45 pp. do Koszyc, wzmocniona kompania 77 pp. do Miskolcu; 57 pp. do Nagi Michaly. Nadto wysłano 6 p. ułanów, 8 p. huzarów i 8 p. dragonów.

Z Tarnowa — jak stamtąd donoszą — odjechał na Węgry 1 bataljon 57 pp., złożony z najstarszych żołnierzy czterech bataljonów. Również wysłano stamtąd skombinowaną dywizję ułanów. Na czele oddziału stoi pułkownik Wiktor.

W Tarnopolu postawiono 2 bataljony 55 pp. na stopie wojennej; wyruszą one na Węgry w tych dniach.

Z Krakowa odjechały onegdaj na czas wyborów na Węgrzech dwa szwadrony konnicy, wczoraj zaś kilka kompanij piechoty.

Nadto donoszą z Bielska i Wadowie, że i stamtąd część załogi udała się w pogotowiu wojennym do Węgier.

KRAKÓW, 26 stycznia.

Rada miasta. Porządek dzienny dzisiejszego posiedzenia Rady miejskiej obejmuje wnioski o udzielenie kredytu na urządzenie wewnętrzne nowo-wybudowanych szkół przy ul. Topolowej i Lubomirskiego; na koszt obrony interesów miasta w sprawie kanału wodnego i portu przy Krakowie. — Oprócz wniosków o drobniejsze kredyty porządek obejmuje wybór uzupełniający 14 członków Wielkiego Wydziału m. Kasz Oszczędności. oraz wniosek o zmianę skrawka gruntu r. m. R. Drobnierowi przy placu Szczepańskim.

Posiedzenie tajne obejmuje wniosek o udzielenie prezenty na dwie posady nauczycieli w szkole m. im. św. Mikołaja, oraz udzielenie stałego wynagrodzenia jednej nauczycielce i przyznanie pensji wdowie i daru z łaski.

Komisja budżetowa pod przewodnictwem prezydenta miasta dra Leo przyjęła przedstawione przez Magistrat ogólne zestawienie budżetu miejskiego, który się przedstawia: w wydatkach zwyczajnych 2,805,969 koron, nadzwyczajnych 114,311 koron razem 2,920,280 koron. W dochodach zwyczajnych 2,781,780 koron, nadzwyczajnych 138,500 koron, razem 2,920,280 koron. Jak widzimy cyfry w wydatkach i dochodach równoważą się. Jednakże w dochodach jest przewyżka 7000 koron, które komisja wstawiła do działu XIV na wydatki przygodne. Komisja w przyszłym tygodniu odbędzie jeszcze jedno posiedzenie, dla wysłuchania sprawozdania jeneralnego referenta r. m. i posła p. J. K. Federowicza.

Koncert poniedziałkowy na sympatyczne cele dobroczynne da sposobność publiczności krakowskiej usłyszenia znakomitego wiolonczelisty p. Jana Górskiego, b. dyrektora Tow. muzycznego w Łodzi i dyrygenta Filharmonji warszawskiej, obecnie zamieszkałego, od chwili wypadków na Dalekim Wschodzie, w Krakowie. P. Górski odegra partję wiolonczelową dającą duże pole do popisu w kwartecie Żeleńskiego, oraz słynny „Preislied“ z opery „Meistersänger“ Wagnera.

Śpiewaczka p. May Roemheld-Sadowska dystyngowana amatorka ze Lwowa zyskawszy świeżo w koncercie na cele oświaty ludowej tamże ogólne uznanie da się słyszeć w tym koncercie w arjach Vidor, Gomeza, Gounoda (z solem skrzypcowym J. N. Hoeka), oraz popisowej arji z opery „Goplana“.

Bilety sprzedaje jeszcze księgarnia S. A. Krzyżanowskiego po przystępnej cenie 2 złr., na miejsce siedzące w sali lub galerji, zaś 1 złr. wstępu na salę.

Z karnawału. Bal na kolonje wakacyjne dla uczniów gimn. i szkół realnych, odbędzie się dnia 4 lutego. Komitet przygotowuje bardzo wiele niespodzianek. Wspaniałe karnety nadesłała firma Ziembicki i Janeczek, a także uczniowie szkoły realnej malują karnety, aby w ten sposób przyczynić się do uświetnienia balu na tak szlachetny cel. Ktoby jeszcze nie otrzymał zaproszenia z powodu braku adresu, może się zgłosić do prof. Riessa, ul. Niecała 7, II p. (1—2 g.). Datki można nadsyłać na ręce prof. Koprowicza gm. IV.

Towarz. Certyfikatystów w urzędzie w sobotę dnia 11 lutego b. r. w sali Strzeleckiej przy ul. Lubiech wczorek z tańcami na dochód tegoż Towarzy-

stwa. — Początek o godz. 8-mej wieczorem. Muzyka wojskowa. Strój spacerowy.

W resursie urzędniczej odbędzie się w sobotę salach Resursy doroczny popis taneczny uczniów i uczennic 3 kursu tańców p. Jelisiewicza, połączony z zabawą taneczną. — Kierownik kursów pragnąc popis uprzyjemnić, opracował w tym celu specjalnie balet jednoaktowy pod tyt: „Wesele w Ojcowie“, który wykonają jego uczniowie i uczennice. Również znajduje się w programie taniec góralski z „Halki“, wykonany przez cztery pary, oryginalnie ukostjumowane. Ponadto wypowie p. Doliński kilka słów o modernistycznej szkole tańców, jaką w niedalekiej przyszłości ma zamiar otworzyć w naszym mieście. — Popis urozmaici monolog komiczny, wygłoszony przez p. L. Haraschina, śpiew solowy p. D., oraz produkcje orkiestry wojskowej 56 pp., która następnie przygrywać będzie do tańca. — Początek popisu o godz. 7 wieczorem. Toalety dla pań i panów wizytowe; ceny wstępu dla członków Resursy 1 K, dla osób zaproszonych 2 K, bilet akademicki 1 K 50 hal.

Wieczorek wokalny urządzony staraniem Czytelnicy akademickiej, odbędzie się w piątek wieczorek w lokalu stowarzyszenia w Rynku głównym l. 13. W wieczorze wezmą udział pp.: Stan. Bursa, K. Ostrowski. Bol. Wallek-Walewski, A. Gabrys i Wł. Sierkiejewicz. W nader urozmaiconym programie znajduje się deklamacja najnowszego utworu młodego i utalentowanego poety Jerzego Denkera. Ceny miejsce: krzesło 1 kor., wstęp 40 hal.

Z Tow. muzycznego. Na najbliższym koncercie, który się odbędzie w d. 3 lutego w sali „Sokoła“ wystąpi znakomity ceniony wysoko przez zagranicę pianista Leopold Godowski, który wykona niegrane w Krakowie utwory fortepianowe.

Bilety na koncert ten, nabywać i zamawiać można już w kancelarji Tow. Muzycznego codziennie od 12ej w południe, tudzież od 5ej wieczorem.

Z Tow. prawniczego i ekonomicznego. W piątek dnia 27 bm. o g. 6ej wieczorem punktualnie odbędzie się w Auli uniwersyteckiej „Collegium novum“ odczyt adwokata dra Juliana Gertlera na temat „Projekt ustawy o zwolnieniu wierzycieli“.

Konkurs na teatr miejski został rozpisany i ogłoszony. Termin jest bardzo krótki, bo tylko do 15. lutego. Trzeba więc, żeby kompetenci wcześniej się zgłaszali i rozpatrzyli dokładnie warunki kontraktu.

Z powodu procesu Orłowskiego pisze nam jeden z czytelników: Zasiadający obecnie na ławie oskarżonych w Wiedniu dr Józef Lubicz Orłowski, prowadzi, zdaje się, swoją obronę w ten sposób, aby go uznano niepożyczalnym. Nie przesadzając orzeczenia psychjatrów, warto zaznaczyć, że wszystko, co ten pan opowiada o sobie i swojej działalności, graniczy blisko z obłędem. Opowiada on np. szeroko o swej humanitarnej działalności (Kastory, Czerny, 6 oszukanych kobiet) o swych wysokich stosunkach (lichwiarze i szarlatanowie wiedeńscy) a wreszcie o swoich przodkach, którzy z Kościuszką czy nawet królem Janem walczyli za ojczyznę. Co do tych przodków, to wiecie, że oskarżony podszywał się pod pokrewieństwo z hr. Orłowskimi z Jarmoliniec. Pokrewieństwo to istniało w jego wyobraźni. Być może, że pochodzi on z rodziny żydowskiej Orłowskich, ochrzczonych i nobilitowanych w 1764 r. Prawdopodobnie jednak jego szlachectwo jest własnym jego wytworem. Byłoby to zresztą najniższe jego oszustwo. Oburzającym jest jednak, że p. Orłowski swoje brzydkie sprawy próbuje osłonić płaszczykiem patriotyzmu i religijności.

Skandaliczna sprawa grabieży gruntu miejskiego przez członka rady żyda Drobnier, stanie na porządku dziennym dzisiejszego posiedzenia. Rada ma to niesłychane bezprawie ekspostulować! Ciekawi jesteśmy czy wśród niezliczonych katonów prawej i lewej strony znajdzie się choć jeden dość odważny, aby zapytać skąd pochodzą przywileje Drobniera?...

Nieszczęśliwy wypadek. Dwuletnia Józia Sobolewska, córka przekupki, została wczoraj po południu na śmierć zgnieciona przez magiel w domu pod l. 20 przy ul. Starowiślniej. Dziecko dostało się pomiędzy ścianę a magiel, a gdy matka zagadała się ze służącą maglującą bieliznę, pudło ciężarowe przechyliło się nagle pod ścianę i zgmiotło dziecko. Wypadek dostrzeżono dopiero po chwili. Wezwane pogotowie mogło tylko śmierć skonstatować.

Małą eksplozję gazową wywołała wczoraj nad wieczorem Maria Dziuba stróżka domu pod l. 5 przy ul. Wrzesińskiej. Nie wiedząc bowiem, że gazometr został zabrany do reperacji, zapaloną świeczkę przytknęła do otwartej szafki, wskutek czego gaz eksplodował, nie wyrządzając jednak żadnej szkody, oprócz nieznacznego poparzenia stróżki.

Policja aresztowała Jana Kuspala, wyrobnika z Woli Przemyskiej, w chwili gdy chciał za bezcen sprzedać gęś tuczoną. Jak się dowiedziano, jedną gęś już przedtem sprzedał żydówce na Placu Nowym. Gęś te Kusal skradł w okolicy Woli Przemyskiej.

W ulicy Krakowskiej przyaresztowano Jakóba Stróżka, wyrobnika, znanego oszusta, który żołnierzom usiłował sprzedać tombakowy pierścionek jako złoty.

NEKROLOGJA.

Emil Moralski, ojciec księdza gwardjana OO. Bernardynów, zmarł w Jaświe. Powtarzamy tę notatkę,

która przez małą omyłkę druku źle zrozumianą została.

Ks. Edward Flis, wikariusz przy parafji św. Salwatora na Zwierzyńcu, urodzony w roku 1868 w Gdowie, wyświęcony na kapłana w 1890 r., zmarł wczoraj dnia 25 bm. Pogrzeb odbędzie się z krypty księży Pijarów o godz. 3 pop. Nabożeństwo żałobne odbędzie się w sobotę dnia 28 bm. w kościele parafjalnym w Skawinie.

Gabryelski kupuje, sprzedaje i najmuje fortepiany, pianina, harmonje i pianole — krajowe i zagraniczne — nowe i przebrane — za gotówkę i na spłaty — bez zaliczki.

Repertuar Teatru Miejskiego.

W niedzielę: „Lekkomyślna siostra“, komedia w 4 aktach Wł. Perzyskiego (po raz 5).

Występy gościnne Mieczysława Frenkla.

W czwartek: „Pan Geldhab“, komedia w 3 aktach, Al. hr. Fredry (ojca).

W sobotę: „Rozbitki“, komedia w 4 aktach Józefa Blizińskiego.

W niedzielę: „Cyrano de Bergerac“, komedia bohaterska Ed. Rostanda w 5 aktach (po raz 5).

Repertuar Teatru Ludowego.

W czwartek: „Betleem polskie“, W piątek: O godz. 5 popoł. „Betleem polskie“, dla młodzieży.

W sobotę: „Żydzki“, komedia w 4 aktach, J. Korzeniowski.

W niedzielę: „Wojna domowa“ komedia w 3 aktach, Zygmunta Przybyszewskiego (po raz pierwszy).

Powszechne wykłady Uniwersyteckie.

W Krakowie.

W piątek d. 27 stycznia. Prof. Franciszek Bylicki: „Etnografia słuchu“. Wykład I.

W niedzielę d. 29 stycznia. Prof. Franciszek Bylicki: „Etnografia słuchu“. Wykład II.

Początek wykładów: w niedzielę o godzinie 6-iej, w dniu powszednie o godzinie 7-iej wieczór. Wykłady odbywać się będą w auli I. szkoły realnej przy ulicy Studenckiej.

Rewolucja w Rosji.

Z Petersburga.

Petersburg 26 stycznia. (Tel. wł.). Wczoraj zaczęło trochę pulsować życie, choć ulice były jeszcze opustoszałe. Policja pozwoliła na kursowanie tramwajów, które od niedzieli były unieruchomione. Sama policja nie występuje czynnie, aby nie drażnić ogółu, tylko wojsko pełni służbę bezpieczeństwa.

Jak policja głosi, robotnicy z fabryk putiłowskich zamierzają podjąć pracę. Krąży także wieść, kolportowana jak się zdaje przez policję, że robotnicy z Wasilewskiego Ostrowa zaczęli narzekać, iż nieuczciwie popchnięto ich do buntu i rozgoryczeni mieli podobno powiedzieć sześciu studentów.

Petersburg 26 stycznia. (Tel. wł.). Wszystkie instytucje i filje robotnicze zostały zamknięte.

Petersburg 26 stycznia. (Tel. wł.). Tutejsza Rada miejska uchwaliła 25.000 rubli dla rodzin pozostałych po poległych członkach.

Jeden z radców postawił wniosek, aby policji wyrazić oburzenie za jej nieudzielne postępowanie. Wniosku tego przewodniczący nie dopuścił pod obrady.

Gdy jeden z radnych wyraził się obelżywie o zachowaniu manifestantów, zagłuszono go świstem i okrzykami.

Rada uchwaliła poprzednio, aby przewodniczący upewnił się u rządu o aresztowanych czterech członków Rady.

Petersburg 26 stycznia. (Tel. wł.). Wczoraj przed południem panował względny spokój. Po południu o godz. 5 zarządziła policja zamknięcie wszystkich bram. Ruch ustał.

Petersburg 26 stycznia. (Pet. aj. tel.). Ubiegła noc minęła spokojnie. Tylko na Wasilewskim Ostrowie słyszano strzały.

Dzienniki nie wychodzą, z wyjątkiem „Prawdy“, „Wiadnika“ i „Inwalida“. W wyższych zakładach naukowych nie odbywają się wykłady. Wszyscy profesorowie politechniki wraz z rektorem wzięli wczoraj udział w pogrzebie zabitych w niedzielę studentów i robotników.

Berlin 26 stycznia. (Tel. wł.). Według doniesienia „Berl. Tgbl.“ wczoraj popołudniu przyszło do rozruchów. Kawalerja zwróciła się do rozpędzania tłumu, który rzucił kilka bomb. Miało zginąć wielu żołnierzy. — Dopiero salwy piechoty rozpędziły demonstrantów.

Aresztowanie komitetu rewolucyjnego.

Berlin 25 stycznia. (Tel. wł.). Według doniesienia „Lok. Anz.“ aresztowanie naczelników rewolucji nastąpiło z tego powodu, iż uchwaili oni wysłać do Europy okólnik z zaznaczeniem, że

Pierwszy i jedyny w Galicyi c. k. rządowo upraw. **ZAKŁAD WOJSKOWO-NAUKOWY** emer. rotmistrza

A. Kornbergera i Karola Moscheniego w Krakowie, ul. Stachowskiego „Villa Wanda“.

Nowe kursa przygotowawcze, wstępne i główne do

Egzaminu inteligencyjnego

oraz kursa nauki prywatnej do wszystkich klas

szkół średnich

rozpoczynają się 1 lutego 1905

Doborowe siły nauczycielskie. Najlepsze rezultaty egzaminacyjne. **PENSYONAT** — również dla uczniów uczęszczających publicznie do innych zakładów naukowych (szkół średnich), urządzony według wszelkich wymogów higieny. — Obszerny ogród, szkoła szermierki, nauka języków, czytelnia, własne łazienki itd. Niskie ceny. — *Prospekty franco i gratis.* 130

POSAĐKI KOŚCIELNE.

PIERWSZE SCHATTAUSKIE

Fabryczne akc. Tow. wyrobów szamotowych (przedtem C. SCHLIMP).

Biuro centralne: Wiedeń, I., Seilergasse 14.

Płyty zendrówkowe na chodniki, podwórza i korytarze klasztorne, Kolorowe płyty na posadzki w stylowej ornamentacji dla kościołów i kaplic. Glazurowane płyty okładzinowe na ściany w kuchniach, łazienkach parafialnych i t. d.

Rury kamionkowe do kanalizacji; nasady kominowe od pojedynczego do najzłożniejszego wykonania. — Wykonano roboty w wielu kościołach i klasztorach, w książęco-arcybiskupim pałacu w Wiedniu i t. d.

Prospekta i kosztorysy bezpłatnie. 2227

Ważne

dla P. T. Panów Amatorów Teatru.

Peruki wszelkiego rodzaju, Brody, wąsy, Kreppa do przylepiania zarostów masy, Szminki oraz wszelkie artykuły do charakteryzowania poleca:

J. H. KOWALSKI, PRYZYER TEATRALNY

Kraków, ulica Długa L. 4.

Zamiast kawy, herbaty i licznych często małowartościowych gatunków kakao — dawajcie swoim dzieciom wyłącznie

JANA HOFFA

CZEKOLADĘ SŁODOWĄ

lub też

Słodową czekoladę z żelazem

wszędzie do nabycia.

1904: Wielki złoty medal państwowy.

Wyroby środków spożywczych:

Jan Hoff, Stadlau.

Maszyna parowa 10 H. P.

wraz z kotłem stojącym. 156

POMPA STOJĄCA

transmisyjna 1 cylindrowa średnicy cylindra 65 m/m.

POMPA STOJĄCA

transmisyjna 2 cylindrowa średnicy cylindrów 80 m/m.

CZĘŚCI TRANSMISYJNE

(wały, koła i łożyska).

Wszystko w dobrym stanie z powodu rozszerzenia zakładu tania — **do sprzedania.**

Fabryka Impregnacji w Trzebinie.

Kółko rolnicze 143

w Rzegocinie pow. Bochnia p. miejscu, wraz z całym urządzeniem, towarem każdej chwili do odstąpienia. Obrót roczny przeszedł 20 tysięcy kor. Kapitał potrzebny do kupna 4.000 kor. Lokal obejmuje: 3 piwnice, sale na wesela, pokoje dla gości i pokój mieszkalny. Zgłoszeń przyjmuje J. Gudarek na miejscu.

Przyjmę

dwóch studentów

z całym utrzymaniem, w osobnym pokoju z przedpokojem, bardzo blisko szkół realnych i gimnazjum. Czysta ul. 3 parter na prawo.

Mieszkanie

4 piękne pokoje, kuchnia strych piwnica z wodociągiem na II piętrze ul. Poniatowskiego l. 4, zaraz tania do wynajęcia. 114

Tanie czeskie PIERZE!

5 kilo, świeżo darte K. 9-60, lepsze K. 12, białe, puchowe, darte, Kor. 18, 24, śnieżno-białe, puch., darte, K. 30, 36, Wysyłka opłatnie za pobraniem. Zwrot lub wymiana dozwolone za zwrotem porta. — *Benedict Sachsel Lobes 284, p. Pilsen, Czechy.* 3316

Bank hipoteczny i pożyczek Francusko - angielski

PARYŻ 20-22, rue Richer PARYŻ.

Udzielamy szybko i korzystnie

pożyczek amortyzacyjnych

na 3 i pół i 4 proc. na pierwsze i drugie miejsce aż do 3/4 wartości szacunkowej na przeciąg 15 do 75 lat.

Pożyczki osobiste

na 4 i pół i 5 procent Duchownym, Oficerom, Urzędnikom państwowym i prywatnym, Kupcom i Przemysłowcom z poręką lub bez na przeciąg 1 do 15 lat.

Przeprowadzenie konwersyj bankowych

spieniężanie i zamiana

przedsiębiorstw akcyjnych.

Korespondencya w jęz. francuskim, angielskim, niemieckim, włoskim, rosyjskim i hiszpańskim. — Wiadomość bez kosztów. (3658-11-30)

Zdrowie dla wszystkich.

Newralgie, Bole głowy, Neurastenie, Hysterie i wszelkie Choroby nerwów ustępują bezzwłocznie po spożyciu pigulek antineuralgicznych Dra Cronier. Skład w Paryżu u P. Schmitt, apteka rue La Boétie 75. W Krakowie w aptekach Pp. Wysznińskiego, Redyka i J. Macudzińskiego, we Lwowie w aptekach Pp. Wewiorskiego i Ruckera 3087 8 0

Miód pszczołny świeży (lipcowy, tego roczny) patoka,

kuracyjno-deserowy, bez żadnych domieszek, wysyła w blaszankach po 5 kg. z piasek własnych, już opłatą pocztą za 7 kor., z powołaniem się na niniejsze ogłoszenie. Zarząd dóbr ziemskich i pasiek Zygmunta Lityńskiego w Siemikowcach, poczta Siemikowce. 3213

MIODY

Miód patoka naturalny, kuracyjno-deserowy 5 kilo 6.20 kor.; wyborny miód do picia, gąsiorek 4 litr. a la Malaga 6.80 kor., stołowy 5.70 kor. wysyła cały rok za zaliczką wszystko opłatnie pasieka **Adama Górskiego** Denysów. Większe zamówienia taniej.

Nakładem Wydawnictwa powieści ilustrowanych we Lwowie, ul. Czarneckiego l. 3 zaczęła wychodzić nowa sensacyjna powieść p. t.

Królowa awanturka (DRAGA).

Tygodniowo wyjdą 2 zeszyty po 10 ct. (20 hal.).

Skład główny na Kraków w agencji pism

J. Hopcasa i A. Salomonowej w KRAKOWIE

Plac Maryacki l. 2.

Na prowincję wysyła zeszyt okazyjnie

BEZPŁATNIE

wydawca

Lwów, Czarnieckiego 3.

Do większego przedsiębiorstwa poszukiwani są

zdolni akwizytorzy

do sprzedaży artykułu domowego Pensya i prowizya od sprzedaży jak również od inkasa. Kaucya wymagana 300 kor. Oferty do administracji „Głosu Narodu“ pod lit. K. B.

GOSPODYNI

w średnim wieku, z 10-letnią praktyką, obznajmiona z całym gospodarstwem, znająca się dobrze na kuchni w miejscu kucharza, poszukuje posady od 1 lutego. Zgłosz. p. R. G. do Adm. „Głosu Narodu“ 136

Biuro Ogłoszeń i wynajmu mieszkań Wład. Grabowskiego

oraz BIURO

Towarz. Właścicieli Realności **Kraków, ul. Gołębia 14**

POLECA: 3203

ZAKOPANE. Grabówka: Różne mieszkania do wynajęcia.

Sklepy: Grodzka 50, Floryńska 28, Ogrodowa 3, Sławkowska 8, pl. Matejki 1, Florjańska 47, Karmelicka 6, św. Jana, św. Tomasza, Kurki 6, Zwierzyniecka 21, Wiślna 3, Karmel. 8, Rakowicka 3.

Atelier malarskie: Wolska 18.

Pokoje z meblami lub bez: Graniczna 5, Rynek 6 i 11, Wielopole 11, Straszew. 10, Warszawska 3, Wolska 3, Stolarska 11, Marka 8, Gołębia 4, 16, Basztowa 25, Bogata 8, Nad Rudawą 21, Mikoł. 7, Gertrudy 11, Radziwiłłowska 31, Mały Rynek 7, Batorego 25, Karmelicka 15, Jagiellońska 8,

2 pokoje z meblami lub bez: plac WW. Świętych 1, Rynek 13, Szynskiego 4, Krowoderska 53, Felicyanek 4, Gołębia 4, Marka 8, Stachowskiego 25.

Pokój, przedp. i kuchnia: Zwierzyniecka 9, Florjańska 14, Nad Rudawą 21.

2 pokoje, przedp. i kuchnia: Kurki 7, pl. Matejki 1, Rakowicka 3.

3 pokoje, przedp. i kuchnia: Grodzka 51, Dębni 15.

4 pokoje, przedp. i kuchnia: Starowiślna 23, Jabłonowskich 9, Poselska 8, Radziwiłłowska 8, Wolska 28, Retoryka 1, Batorego 16.

5 pokoi, przedp. i kuchnia: Kanonicza 16, Podzamcze 14, Smoleńsk 11, Karmel. 42, Długa 15, Siemiradzkiego 6, 14, Wolska 28.

6 pokoi, przedp. i kuchnia: św. Anny 3, Batorego 17, Dolne Młyny 3, Studencka 3, Pijarska 3.

7 pokoi, Straszewskiego 26, Warszawska 17, Wolska 14, Karmel. 6.

8 pokoi: Krupnicza 8, Warszawska 17, św. Marka 5.

10 pokoi: Pałac Spiski, Kolejowa 13.

Pół kilo pierza gęsiego tylko 60 cent.

Rozsyłam zupełnie nowe, szare pierze, ręką darte, pół kilo tylko 60 ct. to samo w lepszym gatunku tylko 70 ct. w pocztowych pakunkach próbnych 5-kilowych za pobraniem pocztowem. **J. Krasa** handel pierza w Smichowie koło Pragi (Czechy 660). — Wymiana dozwolona. — Upraszam o dokładny adres. 3245

Akademik

z Królestwa, specjalista matematyk **poszukuje lekcji**, lub innego zajęcia, któreby umożliwiło mu ukończenie studiów na Uniwersytecie krakowskim. Adres poda Adm. „Głosu Narodu“ 154

BONA

do małych dzieci, poszukuje **zaraz** posady. Wiadomości udzieli Administracja „Głosu Narodu“ p. W. M.

WDOWA

30 letnia z prowincji znająca się na gospodarstwie domowem, kuchni i szyciu, poszukuje posady w mieście lub na wsi. Zgłosz. dla M. N. przyjmuje Adm. „Głosu Narodu“ 137

Do sprzedania dom

składający się z 4 ubik., nadający się dla kupca lub przemysłowca, w bardzo dobrym punkcie na jednym z przedmieść w Krakowie. Zgłosz. p. lit. L. O. post. rest. Kraków za okazaniem kwitu inser. 119

Mając za sobą długoletnią praktykę w **irrygacji** pól i tak najnowszymi systemami w W. Księstwie Poznańskim i na Pomorzu, tak w polskich jak i niemieckich majątkach używanymi, jak niemniej wykonywanie wszelkich pomiarów, niwelacji, kosztorysów drenarskich, parcelacji, szkicowania i kartowania terytoryalne,

daje wszelką gwarancję

za rzetelne, sumienne, fachowe, a tanie wykonanie wszelkich prac w zakres wyżej wymieniony wchodzących.

Józef Andrzejowski

Inżynier-Miernik.

Kraków, ul. Długa l. 43, II. piętro.

172

Kwerendę dokumentów szlacheckich

przeprowadza Rządowo upraw.
Biuro korespondencyjne

J. Rychtera

W KRAKOWIE, ULICA MIKOŁAJSKA L. 17.

Mając koneksye ze wszystkimi archiwami w kraju i zagranicą — skuteczniamy poszukiwania za wszelkimi dokumentami familijnymi — jak najsumienniejsze.
Również podania w sprawach paszportowych i legitymacyjnych.

144

Tylko co wyszły z druku na
kładem księgarni katolickiej
Dra Wł. Mikowskiego

W KRAKOWIE
ulica św. Jana l. 6 (Hotel Saski)

Legendy

z życia Najświętszej
Maryi Panny

dla młodego wieku
napisała wierszem

MARYA SANDOZ
(„Podolanka“)

Prześliczne wydanie z brzegami.
złoceniami, cena 1 korona.

Nadsyłający do księgarni Katolickiej
1 kor. 35 hal. otrzyma ten poe-
macik odrobinę pocztą franco.

Krak. Tow. Zalicz. Urzęd.
Grodzka l. 52.

udziela

101

pożyczki

na weksle lub skrypta bez podkładu
za opłatą 6 1/2%, pożyczki zaś na
aktę notaryalną i za dobrowolnym
kondytem na place służbowe za
opłatą 6 prc. — Od wkładów na
oszczędność złożonych opłaca 4 i
pod prc.

Mleczarnia

w IWIERZYCACH 81.
i st. kol. Sędziszów, wysyła za
pobranem w paczkach po 5 kg.
brutto: masło deserowe najprze-
dniejszej jakości oraz bryndzę znakomitą.
Przyjmuje zgłoszenia na całoroczne,
stałe zakontaktowane dostawy masła.

Przy cierpieniach żołądka

braku apetytu, paleniu w piersiach (zgadze), zatwardzeniu, osła-
bieniu żołądka, złemu trawieniu i innych przypadłościach żołądka

mogą być

krople żołądkowe Brady'ego (przedtem Ma-
riacelskie)

z powodu swojego pobudzającego apetyt i wzmacniającego działania,
z najlepszym skutkiem zastosowywane. Cena za flaszkę wraz ze spo-
sobem użycia K.—80. Flaszka podwójna K. 140.

UWAGA! Ażeby przy zakupie otrzymać tylko te, przez Publiczność
od dziesiątek lat ogólnie znane pod nazwą „Krople Mariacelskie“ —
a nie jakieś naśladownictwo, proszę żądać wyraźnie „Bradego
kropli Mariacelskich“ — opakowanych w czerwone pudełko, które
musi być opatrzone marką ochronną z wizerunkiem Matki Boskiej
i przez tego podpisem: *Centralny*

Do nabycia we wszystkich aptekach.

Gdzie niema, wysyła Centralny skład C. BRADY, APTEKA, WIEN L.
FLEISCHMARKT, za pobraniem lub zaliczką Kor. 5 sześć małych,
Kor. 450 trzy duże flaszkę opłatnie. 3369

Znakomita

HERBATA Z WIEŻĄ

do nabycia w 111 miastach
i miasteczkach w kraju.

Z miejscowości, gdzie jej niema,
zgłaszać się wprost do firmy

Szarski i Syn

W KRAKOWIE. 3489

Rok założenia 1853.

APTEKA

Fortunata Gralewskiego

W KRAKOWIE

ul. Szczepańska L. 1.

poleca 3342

następujące wyroby własne:
Petrogen »Jahra«, wysmie-
nity środek do konserwowania
włosów, usuwa łupież i swąd
z głowy, wzmacnia cebulki
włosowe i zapobiega wypa-
daniu. — Flakon kor. 2 i 4.
»Jahra« Kali chloricum pa-
sta do zębów, wybiela zęby,
desinfekcjonuje i konserwuje
jamę ustną. — Tuba 80 hal.
»Jahra« antyseptyczna wo-
da do ust. — Flakon kor. 1-20
»Jahra« wata Mentoformo-
lowa, wypróbowany środek
przy katarach nosa. — Pu-
delko 40 hal.

Nowo otworzony Zakład
spirytusu denaturowanego
W MODERÓWCE

poleca P. T. Interesowanym spiry-
tus denaturowany do celów
przemysłowych po cenach umiarko-
wanych.

CHLEWIA ZARODOWA
świń

wysoko prośnych w Szebnich ma
do sprzedania prosięta czystej ra-
sy »Yorkshire« po rodzicach impor-
towanych z »Treuholtz«, »Holsztyn«
po 160 kor. żywej wagi. Łask. zlecen.
przyj. i uskutecznia Zarząd dóbr Mo-
derówka, stacja kol., poczta i tele-
graf w miejscu. 48 1 10

„ARS“ SALON sprzedający
rzeźb i obrazów ar-
tystów polskich, otwarty codziennie
w dni powszednie od 10 do 1
rana od 2 do 4 po południu. 32

Ul. Bracka 5, na parterze

Nr. inser. 5.

Hala licytacyjna

c. k. Sądu powiatowego
cywilnego

W KRAKOWIE

ulica św. Jana L. 3.

W sobotę d. 28 styczn. 1905 r.
o godzinie 9 i w dniach nastę-
pnych będą sprzedane:

Naczynia żelazne, kłótki, gwoździe,
zamki, haki, maszyny różne, lampy,
lampki, i różne towary żelazne.
Zegarki, łańcuszki, werki, budziki,
pilniczki i różne przybory zegami-
strzowskie, urządzenie domowe.
Zakłady damskie letnie i zimowe, pe-
leryny, płaszcze, chaweloki, które
można codziennie między godziną
8—9 rano i 2—3 popołudniu oglą-
dać i przymierzać.

Kraków, dn. 25 stycznia 1905 r.

Bliższe szczegóły na tablicach
w hali umieszczonych.

Mleczarnia „ZDROWIE“

przy ul. św. Tomasza, róg ul. Flory-
jańskiej od kościoła św. Jana
poleca rześkie mleko niezbierane
inny nabiał. Mleko gorące o każdej
porze dnia. 92

Paczki

warszawskie (lukrowane) po 4 ct. za
1 kor. 14 szt. za 2.— kor. 30 sztuk,
Chrustu funt 1.36 kor. — Sala dla

Miliony panów i pań używają FEEOLINY.

Zapytajcie się swego lekarza, czy „FEEOLINA“ nie jest najlepszym kosmetykiem na skórę, włosy
i zęby? Najbardziej nieczysta twarz i najbrzydsze ręce nabierają natychmiast arystokratycznej
delikatności i formy przez używanie „FEEOLINY“. „FEEOLINA“ jest mydłem z 42-ch
najszlachetniejszych i najświeższych ziół. Zapewniamy, że wszystkie zmarszczki i fałdy na twa-
rzy, wargi, przyszcze, czerwoność nosa i t. d. — przy używaniu „FEEOLINY“ znikają bez śladu. —
„FEEOLINA“ stanowi najlepszy środek do pielęgnowania, czyszczenia, upiększenia włosów,
zapobiega wypadaniu włosów, łysieniu i chorobom głowy. „FEEOLINA“ jest również naj-
lepszym i najnaturalniejszym środkiem do czyszczenia zębów. Kto FEEOLINĄ używa stale
zamiast mydła, pozostaje młodym i pięknym. Zobowiązujemy się pieniądze natychmiast zwrócić,
gdyby ktokolwiek z „FEEOLINĄ“ nie był zadowolonym. Cena kawałka 1 K. 3 kawałki 250 K.
6 kaw. 4 K. 12 kaw. 7 K. Porto od jednego kawałka 20 hal., od 3 kaw. zwyczaj 60 hal. Za po-
braniem 40 hal. więcej. Wysyła główny skład

M. FEITH, Wiedeń VI. Mariahferstr. 45.

Nadto dostać można w wielu składach aptecznych, w składach perfum i w aptekach.

Przed użyciem. Po użyciu.

Przed użyciem. Po użyciu.

HOTEL POLSKI

W KRAKOWIE

blisko kolei

przy ul. Floryjańskiej

(obok bramy Floryjańskiej)
polecia pokoje od najwykwintniej-
szych do najskromniejszych; ceny
bardzo przystępne, od 60 cent. za
pokój. UWAGA! Na miejscu znaj-
duje się telefon Nr. 469 do użytku
Gości, tak w obrębie Krakowa jak
i do wszystkich głównych miast ca-
łej Austrii. 1777

Restauracya

dobrze się rentująca, w doskonałym
punkcie, wraz z wyszynkiem wszel-
kich trunków i pokojem do śniadań
każdego czasu do odstąpienia z wol-
nej ręki. Wiadomość w Administ-
racji „Głosu Narodu“. 121

Na Karnawał

Rękawiczki Balowe

94 0 12

pierwszą PRALNIĘ

A. MIRKIEWICZ

ulica Szweska L. 2

pierwszy sklep od rynku.

Stalej posady

3722

inkasenta

przy większej instytucji lub przedsię-
wzięciu, poszukuje młody mężczy-
zna z większą kaucją lub zagwa-
rantowaniem swoim majątkiem. —
Wiadomość w Admin. „Głosu Na-
rodu“ pod lit. „W. S.“

Wdowiec

w średnim wieku, mający 3-ch chło-
paków, urzędnik z pensją 2000 kor.
rocznie z zabezpieczeniem emerytal-
nem, poszukuje panny lub wdowy
bezdietnej w celu matrymonialnym.
Posag wymagany. Adres: A. S. No-
wa wieś 4, p. Łobzów. 120

Pokoj

ze wspólnym przedpokojem, bez me-
bli, dla przyzwyczajonej kobiety, przy
bezdietnej familii, od 1 lutego do
wynajęcia. Retoryka 12, parter front-
na lewo. 155

Praktykant

do sklepu, znajdzie umieszczenie
wraz z całem utrzymaniem w han-
dlu Jana Muszyńskiego, Lwów, ul.
Grodzickich 8. 159

Sklep

z wyrobami masarskimi dobrze wy-
obiony jest tanio do nabycia. Wia-
omość w Redakcji „Głosu Narodu“

Zdolny Pomocnik

i dobrze polecony potrzebny do han-
dlu towarów kolonialnych i delika-
tesowych WŁADYSŁAWA CZAR-
NEKA, Kraków, ulica Długa l. 4.
Zgłoszenia proszę przysyłać do
„Biura pracy“ przy kongregacji ku-
pieckiej, Kraków, ul. Kopernika 20.

LÓD

około 300 fur do sprzedania w Woli
Duchackiej Obszar dworski p. Pod-
górze. 126

Krawczyni

do szycia nowych sukien oraz prze-
róbek, poszukuje zajęcia w prywa-
tnym domu. Łask. zgłosz. do Adm.
„Głosu Narodu“ p. A. A.

Do sprzedania

sklep towarów mięsnych na pro-
wincji. Kapitał potrzebny około 3
tysięcy koron. Zgłoszen. do Admin.
„Głosu Narodu“. 124

Leśniczy

posiadający niższy egzamin państw.
i dłuższe praktyki w zawodzie le-
śnictwa i łowiectwa, jako dobry my-
śliwy, chodowca zwierząt ba-
żantów, oraz biegły w prowadzeniu
różnego rodzaju kultur leśnych (mo-
że prowadzić przełożenie obszaru
dworskiego) mogący się wykazać
dobremi świadectwami i odpowied.
rekomendacją, poszukuje posady. —
Łask. zgłoszenia „Leśnik“ post. rest.
Gładyszów przez Gorlice. 162

40 do 50.000 Kor.

potrzeba na drugą hipotekę. Wia-
omość u adwokata Dra Edmunda
Fischer, Kraków, Senacka l. 6. 134